

MARIANA ZAPATA

Autorka romantických bestsellerů

*Drahý
Aarone*

FRAGMENT

Drahý Aarone

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Mariana Zapata
Drahý Aarone – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

*Drahý
Aarone*

Drahý Aarone

Mariana Zapata

přeložila
Romana Bičíková

FRAGMENT

Copyright © 2017 by Mariana Zapata
Translation © Romana Bičíková, 2023
Cover photos © CURAphotography; naito29 / Shutterstock.com
E-book konverze © GDTP Studio Albatros Media, 2023

ISBN tištěné verze 978-80-253-6239-6 (1. vydání, 2023)
ISBN e-knihy 978-80-253-6265-5 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)
ISBN e-knihy 978-80-253-6266-2 (1. zveřejnění, 2023) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-253-6267-9 (1. zveřejnění, 2023) (mobi)

*Mému Isaacovi,
nejlepšímu synovci v dějinách*

Kapitola první

ČERVEN

3. června 2008

Drahý Aarone,

jmenuju se Ruby Santosová a přidělili mi tě přes nadaci Pomoc vojákům.

Nejsem si jistá, jestli už s touto nadací máš nějaké zkušenosti, ale pokud tenhle program neznáš, nebo ho znáš jen matně, radši ti to osvětlím, aby ses nedivil, proč ti najednou posílá dopisy a e-maily nějaká holka z Houstonu v Texasu jménem Ruby. (Nejspíš bude trvat tak měsíc, než ti ode mě začnou chodit dopisy, takže tohle bude možná trochu trapas. Až si na to oba zvykneme, budu se snažit ti neposílat totéž v mailu i v dopise, protože to by byla nuda.)

Podle pravidel, které nadace stanovila, bych ti měla psát jednou týdně po dobu trvání tvé mise v... no, ať už je to kdekoli. Tyhle věci mi neříkají. Víím jen, že máš hodnost rotmistra. Nechci, abys měl pocit, že mi musíš říct, kam tě vyslali, leda že bys vážně chtěl. Mně na tom nesejde. Taky si nejsem jistá, jestli preferuješ dopisy nebo e-maily, takže prozatím ti budu psát obojí. Dej mi vědět, co z toho máš radši.

Nejsem ani zdaleka bohatá, ale doufám, že se mi jednou za čas podaří ti poslat balíček. Doufám, že pochopíš, proč to nejde častěji. Určitě jsi velmi zaneprázdněný, takže tě teď už víc nudit nebudu.

Vzhledem k tomu, že to bude na dlouho, ráda bych se tě zeptala na pár věcí, ať se můžeme začít poznávat. Doufám, že je to takhle v pohodě. :)

1. Necháváš si říkat Aaron, nebo i nějak jinak?
2. Kolik měsíců ještě budeš na misi?
3. Kdybych ti mohla z domova poslat jedinou věc, co by to bylo?

Budu se těšit na tvou odpověď, ale pokud máš moc práce, tak se nic neděje. Slibuju, že budu i tak psát jednou týdně.

Se srdečným pozdravem
Ruby

* * *

8. června 2008

Drahý Aarone,

tady tvá přidělená kamarádka na dopisování Ruby z Houstonu.

Doufám, že se ti daří dobře a že ti dorazil můj e-mail a/nebo dopis.

Odpovím ti na ty tři otázky, co jsem ti minule posílala, abys mě taky trochu poznal.

1. Mně se říká Ruby. Rubes. Rubella (tak mi říká jenom mamka). Kvík (tak mi říkají všichni v rodině i všichni, kdo mě znají přes moje příbuzné).
2. Bez odpovědi, protože z nás dvou nejsem já ta na misi.
3. Kdybychom si ale role prohodili, nejvíc by mi asi chyběly instantní těstoviny se sýrovou omáčkou, co se dají ohřívat v mikrovlnce. Těch bych určitě chtěla poslat hromadu. Prosím, neptej se mě, kolik jich zvládnou spořádat na posezení.

Jinak na mně nic moc zajímavého není, ale pokud máš nějaké otázky, neváhej se zeptat.

Se srdečným pozdravem
Ruby

* * *

15. června 2008

Drahý Aarone,

to jsem zase já, Ruby. Doufám, že se máš dobře. Už ti přišly některé z mých dopisů? Dostáváš moje e-maily? Mailem ti nic nového nepošlu, dokud nebudu mít jistotu, že moje zprávy dorazily na místo určení. Žádný automatický mail o tom, že se moje maily nepovedlo doručit, jsem nedostala, ale pro jistotu. :)

Jestli jsi mi poslal odpověď poštou, ne e-mailem, tak mi ještě nepřišla, a pokud ne, tak to je v pohodě. Víím, že tyhle věci občas trvají.

Vím, že už jsem se tě na to ptala, ale už ses tohoto programu nadece PV někdy účastnil? Pro mě jsi třetí voják, s kterým si dopisuju, a obvykle si nejdřív posíláme otázky a odpovědi, abychom se poznali. Doufám, že nemáš pocit, že jsem moc vlezlá. Jako malá jsem díky programu na základce měla kamarády na dopisování z různých zemí světa a moc mě to bavilo. Tohle je jako taková verze pro dospělé.

Mám pro tebe pár dalších otázek:

1. Hraješ videohry?
2. Máš sourozence, nebo jsi jedináček?
3. Pizza, nebo cheeseburger?

Doufám, že mi brzy odpovíš
Ruby

* * *

23. června 2008

Drahý Aarone,

tady opět Ruby Santosová, kterou ti přidělila nadace Pomoc vojákům.

Jestli nemáš nic proti, odpovím na ty otázky, co jsem ti poslala minule.

1. Videohry: když k tomu mám příležitost, moc mě baví je hrát. Mám starou konzoli od Nintendo, která pořád funguje, a ví se o mně, že když jsem ve stresu, dokážu hodiny střílet kachny v *Duck Huntu*.

2. Sourozenci: mám to (ne)štěstí, že jsem z pěti dětí. Mám dva bráchy a dvě ségry a jsem čtvrtá v pořadí.

3. Pizza, nebo cheeseburger: vždycky a navěky cheeseburger.

Doufám, že na tvé straně světa je všechno v pořádku.

Zdraví
Ruby

* * *

29. června 2008

Drahý Aarone,

tady Ruby.

Doufám, že se ti daří dobře. Zatím od tebe nemám žádné zprávy, a vím, že se to občas stává, ale stejně si dělám starosti. Posílám pořád totéž v mailu i v dopisech, tak doufám, že tě to nenudí.

Nejsem si jistá, co ti psát, a další otázky by nejspíš byly otravné, a tak si od nich dáme pauzu. Doufám, že ti nevadí hloupé vtipy, protože já je miluju. Tady je jeden vojenský:

Povídá major mladému vojákovi: „Dneska jsem vás neviděl na nácviku kamufláže.“

A voják na to: „Děkuju, pane.“

S pozdravem
Ruby

Kapitola druhá

ČERVENEC

5. července 2008

Ahoj Aarone,

tady Ruby, tvoje adoptivní dopisovatelka z Houstonu.

Doufám, že se máš dobře. V tomhle dopise tě ušetřím vtipů pro případ, že se ti ten minulý nelíbil. Takže zkusíme znovu otázky!

1. Chipsy, nebo slané tyčinky?
2. Letní sporty, nebo zimní sporty?
3. Psi, nebo kočky?

Snad je u tebe všechno v pořádku.

Srdečně

Ruby Santosová

* * *

12. července 2008

Drahý Aarone,

tady zase Ruby, dopisovatelka z PV/kolovrátek.

Opravdu doufám, že jsi v pořádku. Zatím mi od tebe nepřišel ani e-mail, ani dopis, ale moje zprávy ti snad nějakým způsobem chodí.

Odpovím ti na otázky, co jsem posílala minulý týden.

1. Chipsy, nebo tyčinky: chipsy, nejradši kukuřičné.
2. Letní sporty, nebo zimní sporty: zimní.
3. Psi, nebo kočky: obojí, ale miniprasátka jsou lepší než kočky a psi dohromady.

Doufám, že žiješ a nějak to zvládáš.

S pozdravem
Ruby Santosová

* * *

19. července 2008

Ahoj Aarone,

tady Ruby. Tentokrát ti posílám pohled, ať to má trochu štávu. Jsem se svou rodinou v Orlandu (viz ten Mickey Mouse na druhé straně). Doufám, že ti Mickey vyčaruje stejný úsměv na tváři jako mně.

-Ruby S.

* * *

26. července 2008

Drahý Aarone,

tady Ruby. Jsem zase zpátky doma v Houstonu. Pokud tě to zajímá, dovolená s rodinou byla super. Povedlo se mi i celkem solidně se opálit. V Orlandu jsme byli už pošesté, ale asi mě to nikdy neomrzí.

Mám pro tebe pár dalších otázek:

1. Byl jsi někdy v Orlandu/Disney worldu?
2. Jablka, nebo pomeranče?
3. Dort, nebo koláč?

Srdečně

Ruby

Kapitola třetí

SRPEN

2. srpna 2008

Drahý Aarone,

doufám, že se ti daří dobře. Kontaktovala jsem nadaci Pomoc vojákům, abych se ujistila, že jsi v pořádku, a zkontrolovala, jestli mám na tebe správný e-mail a adresu, protože mi od tebe dosud nic nepřišlo. Doufám, že to je z mé strany jen přehnaná starost. Už jsem ti říkala, že pro mě dopisování s vojáky není novinka, ale všichni ostatní se mi ozývali e-mailem aspoň jednou měsíčně (ne že bych na tebe chtěla nějak tlačit, jen si chci být jistá, že mám správné informace a neposílám tohle všechno na špatnou adresu nebo špatnému člověku).

Právě mi došlo, že to zní hrozně ubrečeně, ale tak jsem to vůbec nemyslela.

Doufám, že jsi v pořádku, a na závěr přidávám ještě jeden vtip, protože minulý měsíc jsem ti neposlala ani jeden.

Skupina vojáků stojí v pozoru a velitel jim řekne: „Tak, všichni pitomci rozchod.“ Vojáci se rozejdou, jen jeden zůstane stát v pozoru. Velitel k němu dojde a podívá se mu přímo do očí. A voják se usměje a povídá: „Těch ale bylo, co, pane?“

Srdečně

Ruby Santosová

* * *

9. srpna 2008

Drahý Aarone,

rozhodla jsem se to tenhle týden zase trochu ozvláštnit, takže ti posílám něco jiného. Je to obrázek, jeden z mých nejoblíbenějších na celém světě. Koupila jsem si ho, když mi bylo osmnáct. Moje sestra dostala k promoci výlet na Island a vzala mě s sebou, a tuhle grafiku jsem tam našla v jednom obchodě. Koupila jsem hned tři kopie, a jednu jsem dala svojí nejlepší kamarádce. Občas, když mám špatný den, je fajn si připomenout, že svět je mnohem větší než já a jakékoli problémy, co právě řeším, a právě tak na mě působí polární záře. No není krásná?

Doufám, že se máš dobře.

S pozdravem
Ruby

P.S. Z nadace mi ještě neodepsali.

* * *

19. srpna 2008

Aarone,

před pár dny mi napsali z nadace. Prý si potvrdili, že jsi pořád ještě na misi a že mi dali správné údaje, jak tě kontaktovat.

Přemýšlela jsem o tom, a možná jsme si nesedli, nebo jsem udělala/napsala něco špatně. Nic se neděje. Tohle bude poslední e-mail a do-

pis, co ode mě dostaneš. Prý ti v nadaci přidělí někoho jiného, takže o přítele na dopisování nepřijdeš.

Můj bratr byl mariňák, a já se do tohohle programu přihlásila, protože mi vyprávěl, jak se vojáci na zahraničních misích cítí osamělí a jak se nudí. Občas zapomínám, že ne každý má tak velkou a nevladatelnou rodinu jako já. Zatímco byl brácha pryč, dopisování nás hodně sblížilo. Člověk se může cítit osamělý, i když je obklopený lidmi, o tom já něco vím.

Přeju ti jen to nejlepší, ať už jsi na světě kdekoli. Děkuju ti za tvou statečnost a obět'. Dávej na sebe pozor.

Navždy s úctou
Ruby Santosová

* * *

Od: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Datum: 24. srpna 2008 13:08

Komu: RubyMars@mail.com

Předmět: RE: Pomoc vojákům

Ruby,
tady Aaron z Pomoci vojákům.

Všechny tvoje dopisy i maily dorazily... omlouvám se, že mi trvalo tak dlouho na ně odpovědět.

-A

* * *

Od: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Datum: 28. srpna 2008 13:46

Komu: RubyMars@mail.com

Předmět: RE: RE: Pomoc vojákům

Ruby,

tady zase Aaron. Neodepsalas mi... Můžeme prosím začít znovu?

-A

Kapitola čtvrtá

ZÁŘÍ

Od: RubyMars@mail.com

Datum: 1. září 2008 02:05

Komu: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Předmět: Ahoj

Ahoj Aarone,

jmenuju se Ruby Santosová a přidělili mi tě přes nadaci Pomoc vojákům.

Pokud tenhle program neznáš, nebo ho znáš jen matně, radši ti to osvětlím, aby ses nedivil, proč ti najednou píšu dopisy a e-maily. Podle pravidel, které nadace stanovila, bych ti měla psát jednou týdně. Nejsem ani zdaleka bohatá, ale doufám, že se mi jednou za čas podaří ti poslat balíček.

Určitě jsi velmi zaneprázdněný, takže tě teď už víc nudit nebudu.

Vzhledem k tomu, že to bude na dlouho, ráda bych se tě zeptala na pár věcí, ať se můžeme začít poznávat.

1. Necháváš si říkat Aaron, nebo i nějak jinak?
2. Jak dlouho ještě budeš na misi?
3. Kdybich ti mohla z domova poslat jedinou věc, co by to bylo?

Budu se těšit na tvou odpověď.

Se srdečným pozdravem
Ruby

P.S. Počítá se to jako nový začátek?

P.P.S. To nevádí, že ses ozval až teď. Měla jsem nadaci potvrdit výměnu, ale pořád jsem to odkládala, takže jsem pořád tady.

* * *

Od: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Datum: 5. září 2008 14:17

Komu: RubyMars@mail.com

Předmět: RE: Ahoj

Ruby,

děkuju, žes napsala. Jsi šestý člověk, s kým si dopisuju přes PV, a druhý, co jsem na téhle misi. A jsi první z Texasu. Narodila ses tam?

Dopisy a e-maily mi stačí. Moc si vážím toho, že si děláš čas mi napsat. Nic jiného mi posílat nemusíš.

Tady jsou odpovědi na tvoje otázky.

1. Rodina i kamarádi mi buď říkají Aarone, nebo prostě příjmením, takže nic originálního... nebo občas debile. Proč se tobě říká Kvík?

2. Do konce mise mi zbývá osm měsíců.

3. Kdybych si mohl dát cokoli z domova, byla by to pizza... a hned druhá věc na seznamu věcí, co mi nejvíc chybí, jsou těstoviny se sýrovou omáčkou.

Doufám, že zas brzo napíšeš.

-A

P.S. Určitě se to počítá jako nový začátek. Moc mě mrzí, že jsem

předtím neodepisoval. Nemám pro to žádnou omluvu. Musel jsem řešit nějaké osobní věci... s tebou to nemělo nic společného. Doufám, že mě pochopíš. Ještě jednou se omlouvám.

* * *

Od: **RubyMars@mail.com**

Datum: 7. září 2008 01:55

Komu: **Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil**

Předmět: Texas a přezdívky

Drahý Aarone,

nemáš za co děkovat, píšu ráda. Víím, že máš určitě co na práci. Nic se neděje. Jen jsem chtěla vědět, jestli moje dopisy a maily chodí na správnou adresu.

Jsi třetí voják, kterého jsem „adoptovala“. To je zvláštní slovo, co? Jako bys byl dítě. Pokud jsem já druhý dopisovatel, kterého ti přidělili, znamená to, že máš ještě nějakého člověka nebo rodinu, co ti píše, nebo ti to s nimi nevyšlo? Nemusíš mi odpovídat, jestli nechceš.

Narodila jsem se v Kalifornii, ale od čtyř let žiju v Houstonu. Nejsi náhodou taky z Texasu?

Budu ti teda říkat Aarone. A zase, nemusíš odpovídat, ale já jsem fakt zvědavá: kdo ti říká debile?

Kvík... tak mi všichni říkají, protože jsem byla šest let benjamínek, a taky jsem nejmenší. Moje mladší sestra byla „nehoda“, o které radši nechci přemýšlet. :)

S tou pizzou bude trochu problém, nevím, jak ji poslat... ale něco určitě vymyslím. Mám štěstí, protože řešení problémů je můj koníček.

Fajn, tady jsou další tři nahodilé otázky (jednu jsem oproti té době předtím, o které děláme, že se nikdy nestala, změnila. Ale od příště se zas vrátím ke „ztrátě paměti“):

1. Hraješ videohry?
2. Máš sourozence, nebo jsi jedináček?
3. Jaké máš rád filmy?

Doufám, že se máš fajn.

Srdečně
Ruby Santosová

P.S. Vše odpuštěno. Nedělej si starosti. Nemusíš mi ani odepisovat každý týden. Přísahám, že mi nešlo o to, aby ses cítil provinile. Fakt jsem se jen bála, že jsem tě nějak urazila nebo že se moje dopisy a maily někde ztrácejí.

* * *

Od: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Datum: 8. září 2008 14:17

Komu: RubyMars@mail.com

Předmět: RE: Texas a přezdívký

Ruby,

s těmi předchozími vojáky sis dopisovala po celou dobu jejich mise? Moje druhá rodina přidělená přes nadaci mi píše každý týden. Myslí, že se do programu letos nepřihlásilo tolik vojáků jako dřív, takže někteří z nás mají lidi na dopisování hned několik... ale nestěžuju si.

Narodil jsem se a vyrostl v Louisianě, ale co jsem se dal k armádě, stěhuju se všude možně. V Texasu jsem byl párkrát s kamarády.

Debile mi říkají nejlepší kámoši.

Tobě teda budu říkat Ruby, jestli je to tak v pohodě.

Tady jsou odpovědi na otázky.

1. Nebýt videoher, polovina mojí čety by se unudila k smrti. Vždycky tu probíhá aspoň jeden turnaj v *Halo*.
2. Mám sestru a bratra.
3. Oblíbené filmy... miluju akčňáky z osmdesátek, ale vlastně nejsem vybíravý. Podívám se na cokoli. Co ty?

Doufám, že odepíšeš brzy.

-A

* * *

Od: **RubyMars@mail.com**

Datum: 12. září 2008 0:05

Komu: **Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil**

Předmět: Filmy a tak

Drahý Aarone,

jeden z těch vojáků, s kterými jsem si psala před tebou, dokončil svoji misi a vrátil se domů. Psali jsme si jedenáct měsíců. A ten druhý... Musela jsem v nadaci požádat, aby mu přidělili někoho jiného. Začalo to s ním být... divné. Jsem ráda, že máš na dopisování i další lidi. Bavila jsem se o tomhle dopisování s jedním známým a dozvěděla jsem se, že pro vojenský personál a civilisty je teď mnohem víc online seznamek než dřív. Vsadím se, že to proto už se do programu na dopisování nehlásí tolik vojáků. Ale ruku do ohně bych za to nedala.

Odkud přesně v Louisianě jsi, jestli se můžu zeptat? Jestli nechceš odpovídat, tak se nic neděje.

Ruby je v pohodě.

Osmdesátkové akčňáky, jako které přesně? S van Dammem? Se Schwarzeneggerem? Se Stallonem? Nijak to neodsuzuju, jen se ptám.

Moje oblíbené filmy? To je těžká otázka. Asi stokrát jsem viděla původní verzi *Kleopatry*. *Vetřelce* tak tisíckrát, *Beetlejuice* milionkrát a originální trilogii *Star Wars* ještě víckrát. Co ty?

Hrajete taky něco jiného než *Halo*?

Bratr a sestra, to zní dobře. Já mám dvě sestry a dva bratry.

A taky mám pro tebe další otázky:

1. Chipsy, nebo slané tyčinky?
2. Letní sporty, nebo zimní sporty?
3. Psi, nebo kočky?

S přáním všeho dobrého

Ruby

* * *

Od: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Datum: 17. září 2008 13:17

Komu: RubyMars@mail.com

Předmět: RE: Filmy a tak

Ruby,

jak divné?

Na ty online seznamky vídám reklamy. Možná je nás fakt míň kvůli nim, nikdy jsem o tom nepřemýšlel.

Do osmnácti let jsem žil ve Shreveportu. Bylas tam někdy?

Beru všechny ty herce, cos vyjmenovala... a zapoměla jsi na Willise.

O Kleopatře je nějaký film? O tom jsem nikdy neslyšel.

Máme tři hry, co paříme pořád dokola: *Halo 3*, *Rock Band* a *BioShock*. Hned na dalších příčkách jsou *Call of Duty* a *Guitar Hero*.

Tady jsou odpovědi na tvoje otázky.

1. Chipsy, ale ne kukuřičné. Nejradši mám octové.

2. Předtím jsi odpovídala, že ty máš radši zimní sporty. Proč? Já mám asi radši letní. V Louisianě se zimní sporty moc neprovozují. Na střední jsem hrál fotbal.

3. Psi. Ale chápu tvoji odpověď z toho e-mailu z doby, o které děláme, že neexistuje. Miniprásatka jsou roztomilá. Můj táta má královského ovčáka, a já to psisko fakt zbožňuju.

Čtyři sourozenci, to zní... zajímavě. Vycházíte spolu?

Tak zas brzy

-A

* * *

Od: **RubyMars@mail.com**

Datum: 20. září 2008 02:05

Komu: **Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil**

Předmět: Videohry, sourozenci atd.

Drahý Aarone,

co se týče toho předchozího vojáka: divné jako *divné*. Bylo to nepříjemné a... divné. Haha. Jestli chceš, tak ti o tom napíšu víc.

Ve Shreveportu jsem bohužel nebyla. Jednou jsem byla v New Orleans na karnevalu Mardi Gras a jednou jsme Louisianou projížděli cestou na dovolenou, ale stavěli jsme jen u benzínové pumpy. A New Orleans mi jednou stačilo.

Jak jsem mohla zapomenout na Willise? *Smrtonosnou zbraň* jsem musela taky vidět aspoň stokrát. Moje máma o něm prohlašuje, že je to její manžel. *Kleopatra* je starý film, klasika z 60. let. Jsou tam úžasné kostýmy. Právě kvůli nim jsem ji viděla tolikrát.

Halo a Bioshock chápu, ale Rock Band?

A jaký fotbal jsi na střední hrál, americký? Já sleduju jenom krasobruslení, jiné sporty mě nezajímají, pokud se nepočítá sledování seriálu *Světla páteční noci*.

Musela jsem si vygooglit, jak vypadá královský ovčák. Do té doby jsem znala jen německého ovčáka. Jak se pejsek tvého táty jmenuje? Miniprasátka sice miluju, ale jediný mazlíček, kterého mám, je fretka jménem Sylvester.

S bráchy a ségrami vycházím fakt skvěle. Teda to říkám teď, zítra se stoprocentně zase rozčílím, že někdo z nich udělal nějakou blbost, aby mě naštvál. To nejspíš znáš, a pokud ne, tak máš vážně štěstí.

Chceš, abych ti dál pokládala náhodné otázky? Nebo chceš ode mě vědět něco konkrétního? Nebo máš něco, o čem chceš mluvit? Já umím i naslouchat. Řekni si.

Nebo chceš další hloupé vtipy? Cokoli si budeš přát.

Doufám, že se máš dobře.

Srdečně

Ruby

* * *

Od: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Datum: 22. září 2008 15:17

Komu: RubyMars@mail.com

Předmět: RE: Videohry, sourozenci atd.

Ruby,

tak teď ale opravdu chci vědět, co se přihodilo s tím vojákem, s kterým sis dopisovala. Kvůli tobě si teď představuju to nejhorší.

Já jsem na Mardi Gras v New Orleans nikdy nebyl...

Neodhadnu, jestli to s tou *Smrtonosnou zbraní* myslíš ironicky, nebo

ne, ale asi ne. *Kleopatra* mi pořád nic neříká, ale to bude tím, že jsem neviděl žádné klasické filmy. Jediná klasika, která mě teď napadá, je *Jih proti Severu*, a to jsem viděl jen proto, že nevlastní máma se na to koukala tak jednou do měsíce... ten film nenávidím. Takže tebe na filmech baví kostýmy?

Ty víš, co je *Bioshock*? Předtím jsi psala, že hraješ *Duck Hunt*, takže bych to do tebe fakt neřekl. Paříš hodně her?

Hrál jsem americký fotbal. Ne proto, že by mě to bavilo nebo bych si myslel, že to jednou budu dělat profesionálně. Nic takového. Prostě to byl sport.

Takže ty se ze sportů koukáš jen na krasobruslení? Je to vůbec sport? Hokej, to bych pochopil. Ale krasobruslení? To fakt ne. Proč tě tak bere? *Světla páteční noci* jsem nikdy neviděl, teda seriál ne, viděl jsem film.

Tátův pes se jmenuje Arés. Kdybych nebyl v armádě, vzal bych si ho k sobě, ale jsem moc často pryč... To by k němu nebylo fér.

Proč se tvoje fretka jmenuje Sylvester?

Tu věc se sourozenci chápou. Já s těmi svými taky vycházím v pohodě. Moc se nevidáme, což nejspíš pomáhá. Říkala jsi, že jsi byla dlouho nejmladší, kolik je tvým bratrům a sestrám?

Můžeš se mnou mluvit o čemkoli. Moje druhá rodina mi píše o životě, o dětech. Je fajn mít takový únik, takže uvítám cokoli, i když ti to bude připadat nudné, protože ve srovnání s mým životem tady to nuda nebude.

Máš děti?

Přečetl jsem tvoje vtipy pár klukům z jednotky. Klidně mi posílej další. Ale fakt mi můžeš psát o čemkoli.

A můžu se zeptat, jak to, že mi vždycky odepisuješ uprostřed noci?

-A

* * *

Od: RubyMars@mail.com

Datum: 24. září 2008 03:05

Komu: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Předmět: Ahoj část 2

Ahoj Aarone,

tak já ti teda povím, co se stalo s tím předchozím vojákem. Začal mi posílat fotky rozkroku (chceš-li být konkrétnější, byly to fotky jeho... no, rýmuje se to se slovem éro), a chtěl po mně na oplátku zase moje fotky (teda ne fotky mého „éra“, ale víš, jak to myslím). Jsem ochotná toho pro svou zemi udělat hodně, ale tohle teda ne. Nahaté fotky nikomu posílat nebudu. Omlouvám se za mluvení o intimních partiích. Ale chtěl jsi to vědět.

Tak to jsi chytrější než já, Mardi Gras je rozhodně něco, co si už radši nikdy nezopakuju. Myslela jsem, že vím, co od toho čekat. Ale to jsem se pletla.

Nevím, kdo na světě má dost kuráže na to, aby se o *Smrtonosné zbrani* vyjadřoval ironicky, já teda ne. Mamka by mi nabančila. Ale tvoji nenávisť k *Jihu proti severu* sdílím. Nelíbil se mi děj ani postavy, ale kostýmy jo. A ano, mám fakt ráda filmy s dobrými kostýmy a maskami. O *Kleopatře* ti řeknu dvě věci: je to jeden z nejdražších filmů, co byl kdy natočen, a herečka v hlavní roli vystřídá celkem 65 kostýmů. Šílený, co? (Nemusíš odpovídat. Víím, že tohle nepřipadá zajímavé úplně všem, a to je v pořádku.)

Haha! *Duck Hunt* mám nejradši, ale *Bioshock* jsem taky už párkrát hrála. Mám dva kamarády, co jsou opravdu gameři – jeden hraje spíš na PC, druhý paří na konzoli – takže o tom něco málo vím.

Co máš proti krasobruslení? Kdyby to nebyl sport, tak nebude na olympiádě. Krasobruslaři jsou hodně vysportovaní. Asi bych ti měla říct, že moje mladší sestra je krasobruslařka, proto mě to tak baví. Je to oficiální sport rodiny Santosových.

Arés je skvělé jméno pro královského ovčáka. Vybral jsi ho ty, nebo tvůj táta?

Moje fretka se původně jmenovala Logan, ale po dvou měsících jsem ji musela přejmenovat, protože se to k ní prostě nehodilo. Je to sameček a rozhodně nemá povahu „Logana“. Je to blázen. Fretky jsou mnohem větší osobnosti, než bys řekl.

Mému nejstaršímu bratrovi je 29, další sestře je 26, pak je další brácha, tomu je 25, potom já, mně je 23, a mojí nejmladší sestře je 18. Štýská se ti po sourozencích, když jsi pryč?

Poznávat se s někým je vždycky zvláštní, ale určitě to nějak zvládneme. Já toho moc nedělám. Pracuju, dívám se na televizi, párkrát do týdne podniknu něco s rodinou nebo s kamarády. Občas jezdím s mladší sestrou na závody a někdy cestuju kvůli práci, ale ne zas tak často.

Klidně se ptej na cokoli, co tě napadne, pokud tě něco napadne.

Děti ještě nemám, ale doufám, že jednoho dne je mít budu. Co ty?

Mám pro tebe jeden super vtip:

Vnuk: Tys byl ve válce, dědo?

Děda: Ano, byl jsem stíhací pilot.

Maminka: Tati, ale vždyť jsi válku strávil v Illinois!

Děda: Ano, a abys věděla, ani jedno nepřátelské letadlo se přes Missouri nedostalo!

To je tak špatný, až je to dobrý, ne?

A ještě jedna věc, než usneš nudou: jsem sova a nejlíp se mi pracuje v noci, proto ti vždycky píšu tak pozdě.

Měj se krásně

Ruby

* * *

Od: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Datum: 27. září 2008 14:14

Komu: RubyMars@mail.com

Předmět: RE: Ahoj část 2

Ruby,

takže abych v tom měl jasno: ten voják přede mnou ti posílal fotky svého „éra“? Jak k tomu vůbec došlo? Cítila by ses líp, kdybych ti řekl, že tvoje země si váží tvé obětavosti, ať už s nahatými fotkami, nebo bez? ... To byl samozřejmě vtip.

Co jsi zažila na Mardi Gras? Už zase si představuju to nejhorší, protože tam se ti mohlo stát cokoli. Mám dobrý důvod, proč jsem tam nikdy nebyl.

Kleopatra že je jeden z nejdražších filmů, co byl kdy natočen? Když jsem si přečetl to o 65 kostýmech, nejdřív mi to nepřipadalo tak... ohromující... ale pak mi došlo, že to je fakt hodně kostýmů, a navíc to asi nebyly džíny a trika, co?

O gamingu mi ani nezačíněj. Když jsem byl naposled na opuštětku, byl jsem regulérně závislý na *WoW*... *World of Warcraft*... Dva týdny jsem jen seděl před počítačem a ani se nepohnul, chodil jsem si jen pro jídlo a na záchod. Hrála jsi někdy *WoW*?

Tvoje sestra je krasobruslařka? Jako ty, co jsou v televizi, když je olympiáda?

Aréa pojmenovala moje bývalá macecha. Byla učitelka a milovala mytologii a pověsti.

Proč se tvoje fretka jmenovala Logan? To kvůli Wolverinovi?

Tobě je jen 23? Myslel jsem, že jsi starší. Deset let mezi nejstarším a nejmladším sourozencem není taková hrůza. Ale vaši z vás asi šíleli, co? Po mých sourozencích se mi stýská, ale ne zas tak moc. Já jsem prostřední.

Tvůj život je určitě o hodně zajímavější než můj. Jako vážně. Tady je to každý den to samé. Práce, jídlo, posílka, videohry, spánek.

Já taky žádné děti nemám. Jsi vdaná? Nechci znít jako voják č. 2, jen mě to zajímá, protože jsi říkala, že bys jednou děti chtěla.

Ten vtip... tak špatnej, až byl dobrej :]

Co vůbec děláš za práci, že si můžeš dovolit takhle ponocovat?

-A

* * *

Od: RubyMars@mail.com

Datum: 30. září 2008 01:05

Komu: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Předmět: Fotky éra a další vlezlosti

Ahoj Aarone,

to jsem si mohla myslet, že tu historku s fotkami péra budeš chtít slyšet. (Omlouvám se za ten výraz.) Nejsem si moc jistá, jak jsme se k tomu vlastně dostali. Voják č. 2, říkejme mu třeba Smith, mi po asi pěti měsících e-mailů začal posílat svoje fotky. To ještě nic nebylo, vždycky mi psal naprosto zdvořile, vyptával se mě na různé normální věci, prostě jako když se dva lidi chtějí líp poznat. Asi dva měsíce mi posílal jen fotky tváře, ale pak najednou posílal i fotky celého těla, které byly dost divné. Nic jsem na to neřekla. A než jsem se nadála, měla jsem na displeji fotku polovztyčeného stanu. A pak celý párek i s vejci, jestli mi rozumíš. Ne, dík. To bych radši šla dělat zdravotnici na frontovou linii, než abych nějakému náhodnému týpkovi posílala fotky svých intimních partií.

Tak, o tomhle jsem ti řekla, teď mi ty pověz, co si myslíš, že jsem zažila na Mardi Gras, a já ti to buď potvrdím, nebo vyvrátím.

Vím jen o málo filmech, které by byly dražší než *Kleopatra* – asi *Titanic*, *Piráti z Karibiku*, *Vodní svět* a *Spiderman*. Ale ty vznikly až o více než třicet let později. Šílený, co? Máš pravdu, žádný z Kleopatřiných kostýmů nebyl džíny a triko. Všechny byly dost propracované.

Myslím, že jsem někde četla, že jen za garderobu pro hlavní herečku utratili skoro dvě stě tisíc dolarů.

Jestli jsem hrála *WoW*? V osmnácti jsem ve *WoW* vedla vlastní gildu, abys věděl. Během druhého semestru na vysoké jsem s hraním musela seknout, protože to začínalo vypadat, že propadnu ze všech předmětů. Hry MMORPG jsou nebezpečné. Stačí mi jen se podívat v obchodě na krabičku s *WoW* a úplně mě svrbí prsty. Mám dost velké pochopení pro Gluma a tu jeho posedlost. Beze randy. (Glum je postava z *Pána prstenů*, kdybys to nevěděl.)

Moje sestra se chce na olympiádu kvalifikovat. Už dvakrát po sobě vyhrála bronz na velkých juniorských závodech. S krasobruslením začala až v devíti letech, a většina profesionálních krasobruslařů je na ledě ještě dřív, než umí pořádně chodit. Takže je podle nás fakt úžasná, že to za tak krátkou dobu dotáhla tak daleko. Jak sám vidíš, dokázala bych o ní mluvit celý den.

Na střední škole jsme řeckou mytologií probírali. Pořád si toho z ní dost pamatuju. Taký hodně čtu.

Svoji fretku jsem nepojmenovala Logan podle *X-Menů*. Logan je taky postava v mém nejoblíbenějším seriálu, *Veronica Mars*.

Kolik let je tvému bratrovi a sestře? Žijí pořád v Louisianě? Máš pravdu, pět dětí za deset let je pořádná darda. Nevím, jak to moje mamka přežila, ale nejspíš je to jeden z důvodů, proč jí manželství s mým tátou nevydrželo. Nikdy se na ničem ohledně dětí neshodli. A taky je moje máma blázen.

Kolik sis myslel, že mi je?... A kolik je tobě?

Možná máš pocit, že je tvůj život nuda, ale pokud si přece jen chceš na něco postěžovat, jsem tady. Nebudu tě vůbec soudit. (Nebo jen minimálně.)

Mám jednu neteř. Vdaná nejsem, ale mám kluka. Mít děti je můj sen do vzdálené budoucnosti, rozhodně na to nespěchám. A chci mít čtyři. Ty jsi ženatý?

Co dělám za práci? Jsem švadlena. Moje teta je vedoucí v čistírně,

dostávám od ní hodně věcí na přešití. (Fakt HODNĚ.) A pak mám ještě tetu, která má svatební salon, takže jí tam vypomáhám. Už jsem šila svatební šaty, šaty na plesy i na oslavy šestnáctin a quinceañeras... Pokud je potřeba cokoli ušít nebo spravit, tak to umím a už jsem to stoprocentně někdy dělala. Taky šiju na zakázku, jako švadlena na volné noze, kostýmy a tak, ale to je dost nestabilní práce. Dva dny v týdnu vypomáhám tetě ve svatebním salonu, ale jinak si můžu pracovat, kdykoli chci. Je to fajn, ale moc toho nenaspím.

Jak dlouho už jsi v armádě?

Měj se krásně
Ruby

Kapitola pátá

ŘÍJEN

Od: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Datum: 1. října 2008 04:17

Komu: RubyMars@mail.com

Předmět: Fotky éra?

Ruby,

polovztyčený stan... párek i s vejci... Chechtal jsem se tak, že jsem musel vyděsit nejmíň půlku lidí v místnosti. Ani si nepamatuju, kdy se mi něco takového naposled stalo. Ale vážně, „Smith“ by z toho, že ti posílal takové věci, mohl mít pořádný průšvih. Jak se doopravdy jmenuje? Nevím, co říct na tvoje intimní partie. Tohle radši nechám bez poznámek. :]

Klidně budu dál hádat, co se ti stalo na Madri Gras. Někdo tě během průvodu ohodil šavlí?

Než jsem ti šel odepsat, rychle jsem si vygooglil ten film. Píšou, že kvůli němu studio málem zbankrotovalo. Hádám správně, že i v těch ostatních filmech, co jsi viděla tisíckrát, se ti líbily hlavně kostýmy?

Tak to jsi s *WoW* došla na úplně jinou úroveň. Vedla jsi vlastní gildu? Tak to se nedivím, žeš málem propadla ze všech předmětů. Taky ses vydržela spoustu dní v kuse nesprchovat? Jeden týpek, se kterým jsem byl na PIT – pokročilem individuálním tréninku po výcvikovém táboře – byl do *WoW* hodně zapálený. Když jsme se o něm začali bavit, úplně se mu zamžily oči. Musel jsem s tím přestat. Vím, kdo je Glum,

LOTRa jsem viděl. Za co mě máš? Nekoukám se jen na filmy z osmdesátek.

Tvoje sestra se snaží kvalifikovat na olympiádu? Páni. Upřímně, já jsem nikdy v životě žádné krasobruslení neviděl, ale každý ví, že na olympiádu se nedostane jen tak někdo, jen lidi, co jsou v něčem fakt nejlepší.

To kvůli *Veronice Mars* máš e-mailovou adresu RubyMars?

Mojí sestře je 25 a bráchovi 31. Oba pořád bydlí ve Shreveportu. Tvoji rodiče jsou teda rozvedení?

Říkal jsem ti, že většina lidí, co se hlásí do programu dopisování s vojáky, už má rodinu. Myslel jsem si, že ti bude spíš ke třiceti. Mně je 28.

To už se moc často neslyší (že chce žena mít tolik dětí). Důležité je, že budeš šťastná. Já ženatý nejsem. Ty a tvůj přítel spolu žijete?

Nechci znít jako blbec, ale to jako vážně? Ty se živíš šitím?

V armádě jsem skoro jedenáct let. Ten čas ale letí... V jednom z předchozích e-mailů jsi psala, že tvůj bratr byl mariňák. Jak dlouho u námořní pěchoty byl? Zúčastnil se nějaké zahraniční mise? A kde?

Těším se, že brzy odepíšeš

-A

* * *

Od: RubyMars@mail.com

Datum: 3. října 2008 05:05

Komu: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Předmět: Rozhodně fotky éra

Aarone,

jsi hodný, že chceš pomoci, ale nedělej si s tím hlavu. Myslím, že moje „fůůůj, co to je?“ ho traumatizovalo a vytrestalo dost. :) A lidé z nadace ho navíc z dopisovacího programu vykopli, nebo tak mi to

aspoň řekli. Před pár měsíci mě napadlo, že si ho vyhledám na Myspace, ale pak jsem to zavrhla. Už jsem z něj viděla dost, aby mi to vystačilo na několik životů.

Ano, někdo mě v průvodu pozvracel, ale byla to jen moje nejlepší kamarádka a její šavle zasáhla jen moje boty. Pokračuj v hádání.

Ta otázka na sprchování je chyták? Vzhledem k tomu, že jsme kamarádi (na dopisování), tak ti povím pravdu: ano. Když jsem nejvíc pařila *WoW*, tak jsem se vydržela nesprchovat pět dní v kuse. Ségra mi nakonec zaplatila padesát dolarů, abych přestala týrat celou rodinu a šla se umýt.

Kostýmy jsou přesně ten důvod, proč mám ráda všechny tyhle filmy. Kostýmy, filmové triky, masky... když se nad tím zamyslíš, je to fakt paráda. Pokud jsi to ještě nepoznal, já se nad tím zamýšlím často. :)

Četl jsi *Pána prstenů* i jako knihy, nebo jsi jen viděl filmy? Nesoudím, jen se ptám. Jestli jsi to četl, dostaneš plusové body.

Myslím, že asi nemáš moc času na brouzdání po internetu, ale když si najdeš chvílku, můžeš si najít ségrina vystoupení. Jmenuje se Jasmine. Příjmení máme stejné.

Bingo! Ano, tenhle mail mám kvůli *Veronice Mars*. Mám i dospělácký e-mail pro pracovní záležitosti, ale tenhle je pro zábavu / na spam.

To je fajn, že tvoji sourozenci bydlí pořád ve stejném městě. A co tvůj táta? Celá moje rodina taky pořád žije v Houstonu. Ano, naši jsou rozvedení, rozvedli se, když mi bylo osm, ale už rok předtím spolu nežili.

Můj starší bratr do mě hrozně ryje pokaždé, když řeknu, že chci mít děti, jako by nedokázal pochopit, proč je vůbec chci, místo abych zůstala svobodná a vymetala večírky do konce života. On sám má jednu dceru (a pravda je, že ta byla neplánovaná). Já si myslím, že je to můj život a moje tělo, a já s obojím můžu nakládat, jak chci. Nesoudím ostatní, když chtějí od života něco jiného, tak proč by mi on měl kecat do toho, co se svým životem udělám já? Víš, jak to myslím.

Ty jo, to jsem se pustila do hodně hlubokých úvah. Jak vidíš, to téma mě nechává naprosto chladnou. :)

Takže ženatý nejsi. A máš někoho? Já se svým přítelem nebydlím.

Nemáš ani tušení, kolikrát už jsem tohle slyšela. „To se tím vážně živíš?“ „A to je jako opravdová práce?“ To je normální. Jestli to chceš vědět, tak šít jsem začala v šesti letech. Chtěla jsem na Halloween kostým Šípkové Růženky, který nikde neměli, a tak mi máma strčila hromádku oblečení, co už nenosila, a řekla mi, ať si nějak poradím. (Takhle nás učila skoro všechno. Jednoho dne ti povyprávím, jak mě naučila jezdit na kole.) Jedna moje teta byla švadlena, a když jsem jí popsala, jaký kostým chci, pomohla mi ho vyrobit, a jak jsem rostla, učila mě další věci. Strašně mě to bavilo. Když jsem byla dost stará na to, abych mohla pracovat, a potřebovala jsem nějakou brigádu na víkendy, ta teta, co vede pobočku čistírny, mi dala práci. Dál jsem si k tomu bokem vyráběla kostýmy pro sebe... a pak mě lidi začali prosit, jestli bych jim taky něco nespíchla... a bylo to. Potom si mě najala i ta teta, co má svatební salon atd. atp. Taky šiju úbory na krasobruslení, jako ty, co na závody nosí moje sestra. Mamka si nemohla dovolit kupovat jí pořád nové, a tak jsem jí je začala vyrábět já. (Ale přiznávám, že těch pár prvních bylo fakt hrůza a děs.)

To je asi víc informací, než jsi chtěl. :)

Chceš v armádě i zůstat? Můj bratr byl u námořní pěchoty pět let. Na poslední misi se připlctl k podomácku vyrobené bombě a kus ho zasáhl. Byl vážně zraněný, jsem si docela jistá, že skoro umřel, ale on i máma s tím dělali hrozné tajnosti, nikdy nám to naplno neřekli. Brácha dodnes kulhá a strašně se stydí ukazovat svoje jizvy. Myslím, že kdyby se mu tohle nestalo, možná by v armádě zůstal, ale kdo ví? Já jsem jen ráda, že je živý a zdravý. Hodně mi vyprávěl o klucích, kteří neměli nikoho, kdo by jim psal. Nebýt jeho, tak tu teď nejsem a nepíšu ti. Ale říkala jsem si, kolik asi po světě běhá lidí, kteří jsou sami a touží po kontaktu, i kdyby s cizím člověkem?

Doufám, že jsem tě neunudila k smrti. Těhle e-mail je delší, než jsem čekala.

Zdraví
Ruby

* * *

Od: **Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil**

Datum: 5. října 2008 13:17

Komu: **RubyMars@mail.com**

Předmět: Fůůůj

Ruby,

tak půlka chlapů si tu musela myslet, že jsem se zbláznil, z toho, jak jsem se řezal nad tím tvým komentářem. „Fůůůj...“ Směju se ještě teď. Brzo budu čekat, že mě každý tvůj mail rozesměje. Kdyby sis to se „Smithem“ rozmyslela, dej vědět. Moje nabídka platí.

Pokračovat v hádání? Tobě se na Mardi Gras stalo víc věcí?

Jen necelý týden bez sprchy? To je chabý. Já jsem se jednou na misi nemyl měsíc. V roce 2003 jsme byli v Iráku a neměli jsme docela dlouho přístup ke sprchám. Představ si jednotku chlapů, jejichž podpaží se šest týdnů nedotklo mýdlo. Taky jsme si za celou dobu nepřevlíkli uniformy, ani ponožky ne. Jen si to představ.

Jaký další film má dobré kostýmy?

Žádné plusové body se konat nebudou, *Pána prstenů* jsem jen viděl zfilmovaného. Počítám, že ty jsi knihy četla? Já fantasy moc nečtu, jen pár knih, co jsem přečetl na misi.

Tvoji sestru si vyhledám, hned jak dostanu na den volno.

Jsi první člověk, kterého znám, co má dva e-maily, ale je fakt, že většina mých kamarádů by jich víc ani nepotřebovala. Stejně jim nikdo nikdy psát nechce.

Můj brácha bydlí sám, ale pracuje u táty. Ségra u táty pořád i bydlí. Má poruchu autistického spektra. Myslím, že jednou určitě zvládne bydlet i sama, pokud bude opravdu chtít. Ale zatím je u táty spokojená.

Já jsem nikdy o tom, jestli mít, nebo nemít děti, takhle nepřemýšlel. Proč by někdo měl mluvit do toho, co chceš, nebo nechceš? Je to tvoje volba. Já mám děti rád, možná, že jednoho dne bych chtěl jedno nebo dvě mít... ale čtyři, to teda nevím.

Momentálně nikoho nemám. Upřímně řečeno... to kvůli tomu se mi chvíli nechtělo ti odepisovat. Moje holka se se mnou rozešla hned potom, co jsem odjel. Bylo to jako blesk z čistého nebe.

Jak dlouho už jsi se svým přítelem?

Úbory na krasobruslení? V Houstonu? To je asi úplně poslední místo, odkud bych čekal, že může krasobruslařka pocházet. Myslel jsem, že krasobruslaři se rodí spíš víc na severu. Musíš chodit na nějaké lekce nebo tak, kde se učíš líp šít? Nechci zase znít jako blbec, ale ani jsem netušil, že „úbory na krasobruslení“ je něco, v čem se dá dělat byznys. Sám umím tak maximálně sešít lem, ale nic víc.

To s tvým bratrem mě mrzí. Tyhle věci se stávají častěji, než bys řekla. Mezi námi... já moc nevím, co chci dělat. Občas, zvláště když to tady zrovna nestojí za nic, si říkám, že zkusím něco jiného. Jindy mám pocit, že bych tohle vydržel ještě několik let. Nevím. Kromě brigády v pizzerii a vypomáhání u táty, když jsem byl na střední, jsem nic jiného nikdy nedělal. Takže co mi zbývá?

Jak říkáš – tohle jsou mnohem hlubší úvahy, než bych čekal. Taky mě to zjevně nechává chladným. :]

Určitě mě nenudíš. Dopisy od ostatních „adoptivních dopisovatelů“, jak jim říkáš, čtu taky rád, ale u těch tvých se vždycky zasměju. Klidně mi napiš cokoli, vždycky to bude legrace.

Klidně mi pošli i nějaké obrázky, jako byl ten s polární září, jestli chceš... a jestli nějaké máš.

Těším se na brzkou odpověď

Aaron

* * *

Od: RubyMars@mail.com

Datum: 6. října 2008 02:05

Komu: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Předmět: Sprchy, kostýmy a tak

Aarone,

asi bych ti měla říct, že strašně ráda lidi rozesmívám, a „lidmi“ myslím hlavně sama sebe. Takže jdeme na to!

Jo, stalo se tam víc věcí. Nemůžu ani říct, že by zvracení bylo to nejhorší. Hádej dál.

Měsíc a půl bez sprchy? Fůůůj. :) To já, pokud se jednou denně nevysprchuju, tak se ke mně většina lidí nepřiblíží ani na kilometr. Doufám, že nějaký důstojník nakonec přikázal postavit sprchy, když už se ten smrad nedal vydržet? Matně si vybavuju, že brácha zmiňoval nějaké pojízdné sprchy. Kolik mužů je v rotě? Doufám, že toho nebudu litovat, ale zeptám se: jak dlouho jsi na sobě měl (nebo máš) jednu uniformu?

Nejlepší kostýmy ve filmech... *Gejša*, *Moulin Rouge*, *Jih proti Severu*, *LOTR*. Je jich spousta, tohle jsou moje oblíbené, co se výpravy a kostýmů týče. Viděl jsi něco z toho?

Pána prstenů jsem četla, ale ne několikrát, jako pár lidí, co znám. Jenom jednou. Ty čteš hodně, když jsi na misi?

Ségrina videa z internetu nezmizí, máš čas. Za dva týdny má důležité závody v Moskvě. Napíšu ti, jak se jí dařilo.

Nemusíš mi na vlezlé otázky o rodině odpovídat, jestli nechceš. Zním pár lidí, co žijí s vysokofunkčním autismem, jeden z nich je ženatý a má skvělou práci.

To, že se s tebou bývalá rozešla hned potom, co jsi odjel, je hnus. Pamatuju si, že brácha vyprávěl, že se to klukům děje dost často, když je pošlou do bojů nebo někam na misi. Jak se tomu říká? Dopisy pro Johna? Přece musela vědět, do čeho jde, když jsi odjížděl. Chodili jste

spolu dlouho? Málem jsem se zeptala, jestli aspoň pro ty kopačky měla dobrý důvod, ale pokud jsi je nečekal, tak si umím dát dvě a dvě dohromady. A podívej, už zase strkám nos do věcí, do kterých mi nic není. Nemusíš odpovídat, jestli nechceš.

Krasobruslařské úbory i navrhuju a upravuju. Pokud je na něco potřeba jehla a nit nebo šicí stroj, tak to zvládnou, a ne, ne všechny věci na krasobruslení, co prodávám, si kupují lidé z Houstonu. Možná tě to překvapí, ale mám i webové stránky. Lidé si tam můžou moje věci objednat. Pošlou mi svoje míry a já jim ušiju, co chtějí. Ale je to jen malé procento mojí práce. Občas musím zakázky odmítat, protože si nemůžu vzít dost volna na to, abych něco stihla ušít v daném termínu, nebo tomu člověku nemůžu jet vzít míry osobně. Už jsem krasobruslařské úbory posílala do Ruska, do Francie, jednou i do Japonska. Většinou ale šiju levnější úbory mladým krasobruslařům a krasobruslařkám, kteří si nemůžou dovolit nakupovat u slavnějších návrhářů. Krasobruslení je drahý sport a dřív většina krasobruslařů pocházela z bohatých rodin, ale to už dnes neplatí. A některým krasobruslařům pomáhám úbory přeprodat, když už je sami nevyužijí.

Ptal ses, jestli se někde učím líp šít. Hned, jak to šlo, přihlásila jsem se na státní vysokou, co máme prakticky vedle baráku, chodila jsem na vyšívání, střih a návrhářství, a pak ještě na pár kurzů mimo školu. Taky jsem byla na stáži u jedné ukrajinské švadleny, co na mě polovinu času ječela, ale rozhodně mě toho hodně naučila.

Sama jsem byla překvapená, kolik vojáků se vrací zraněných. Můj brácha chodí dvakrát měsíčně na setkání válečných veteránů, jednou jsem tam byla s ním. Láme mi to srdce. A ne každé zranění je na těle. To si lidé často neuvědomují. Jsem si jistá, že až nastane správná chvíle, přijdeš na to, co dělat dál.

Proč jsi vůbec do armády vstoupil?

Mám ještě pár dalších grafik, co jsem za ty roky nasbírala, jestli chceš, můžu ti je poslat. Jednou jsem slyšela, jak brácha našemu druhému bráchovi vykládá, kolik si kluci, se kterými byl v námořní

pěchotě, lepili na stěny fotek s nahatými ženskými. Ale já nikoho nesoudím. Můžeš si na stěnu věšet fotky kohokoli a čehokoli.

Vidím, že jsem to zas s délkou mailu přepískla, ale chtěl jsi něco legračního, takže ještě tohle. Bavila jsem se dneska dopoledne (no, spíš brzo odpoledne, ale to je fuk) po telefonu s kamarádkou a byla jsem do toho tak zabraná, že jsem si na cornflaky nalila pomerančový džus.

Měj se krásně
Ruby

* * *

Od: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Datum: 8. října 2008 14:17

Komu: RubyMars@mail.com

Předmět: RE: Sprchy, kostýmy a tak

Ruby,

... tak tě někdo počůral? Nedokážu to ani napsat bez toho, že bych se culil jako blbeček.

Nikdo neporučil stavbu sprch. Ty mobilní shořely. Pár kluků našlo velký průmyslový kávovar a upravili ho tak, aby z něj tekla teplá voda, ne vařící, a sprchovali se tak. Moc dobře to nefungovalo, ale bylo to lepší než nic. Na poslední misi jsem si vzal jeden z těch pytlů, co naplníš vodou a necháš na slunci, a pak se s ním můžeš sprchovat, pro případ, že by nastalo něco podobného... a fungoval. V mojí rotě bylo dvě stě zpocených chlapů. Já jsem si měnil tričko a ponožky aspoň ob dva týdny, ale jinak to bylo přesně tak příšerné, jak si asi představuješ.

Ty filmy jsem neviděl, ale budu ti věřit, že v nich mají super kostýmy. Až se vrátím domů, něco z toho si určitě pustím.

Pojedeš na ty závody v Moskvě se sestrou?

Čtu jen trochu... ke knihám jsem se dostal, až když mě začali vysílat do zahraničí a já neměl co dělat. Spousta kluků tady čte, aby nějak zabili čas. Když jsem doma, tak si radši pustím film.

Nejsi vlezlá, já bych se taky ptal. Paige má vysokofunkční autismus. Táta o ni má dost strach... a já asi taky... ale vím, že až bude jednou chtít, tak to zvládne i na vlastní pěst. Má trochu problémy se sociálními podněty, ale pokud někdo nevidí, jak je upřímná a laskavá, tak ho stejně v životě nepotřebuje.

Hele, nejsi náhodou nějaká slavná módní návrhářka? Není tohle jen falešná skromnost? A kde jsi byla na té stáži u té ukrajinské paní? Šla bys na nějakou další stáž, nebo už... víš co... umíš úplně všechno? Pošli mi fotky těch... úborů... cos už ušila.

Máš pravdu, ta nejhorší zranění často nebyvají na těle.

Do armády jsem šel, protože jsem neměl nic jiného na práci... a technicky vzato pořád nemám. Nechtělo se mi jít na vysokou a sedět zas celý den v lavici, a nezajímalo mě ani žádné řemeslo. U táty jsem taky pracovat nechtěl. Armáda mi přišla jako dobrý nápad. Když se na to dívám zpětně, vím, že jsem se rozhodl dobře. Kdo ví, co by se mnou bylo, jak bych dopadl, kdybych zůstal doma. Možná by to bylo dobré, ale možná taky ne. Kdo ví.

Díky armádě doteď vychází spousta erotických časopisů. Beze randy. Jen aby bylo jasno, já jsem „nahatou“ ženskou neměl na stěně vylepenou už tak osm let.

Dneska jsem měl špatný den, ale díky tvému mailu se cítím líp. Možná, že to všechno nakonec dobře dopadne. V armádě mám smlouvu ještě na dva roky. A pak na něco přijdu.

Ta historka s pomerančovým džusem mě vážně rozesmála. Co tam máš dalšího?

-Aaron

* * *

Od: **RubyMars@mail.com**

Datum: 10. října 2008 03:05

Komu: **Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil**

Předmět: Provizorní úpravy

Aarone,

bingo – někdo mi počůral boty, což bylo o to horší, že to byl úplně cizí chlap. Ale hádej dál, to z těch sraček na Mardi Gras ještě není zdaleka všechno.

Sprcha z kávovaru? No jo, to asi bylo lepší než nic. Máte tam, kde jste teď, ty mobilní sprchy? Radši nebudu komentovat, že sis převlékal triko a ponožky jednou za dva týdny.

Ne, se ségrou do Moskvy nejedu. Je to moc drahé. Na mezinárodní kvalifikační závody jezdí jen s trenérkou. Ale když postoupí do velkého finále nebo na mistrovství, tak si výlet udělám, obvykle si na to půjčím přes kreditní kartu.

Tak a teď jsem vážně zvědavá. Co tak na misi čtete? Říkal jsi fantasy, ale co dalšího?

Doufám, že nebudu litovat, že jsem se zeptala, ale: Jste si s tátou blízcí? Píše ti on nebo tví sourozenci, když jsi v zahraničí?

Slavná. Teď chceš rozesmát ty mě, ne? Pošlu ti fotky úboru, který jsem sestře ušila na krátký program (to je jedna z krasobruslařských disciplín, ta nejkratší, pokud ti to z názvu nebylo jasné). Mohla bych klidně na další stáž. Vždycky se dá naučit něco nového, ale nevím. Minule, když jsem odjela, to všichni obřečeli, a to jsem byla jen ve Filadelfii, kde bydlí moje sestřenice. To mi bylo devatenáct. Teď už mám ale víc zodpovědnosti, musela bych dát výpověď v obou pracích, a toho se bojím.

Takový důvod ke vstupu do armády mi vlastně dává dost smysl. Kdo v osmnácti ví, co chce dělat se svým životem? Možná pár lidí, ale většina ne. Můj brácha se u mariňáků naučil disciplíně a hodně mu to pomohlo dospět. Získal víc zodpovědnosti a sebeovládání, než se kdy

naučil od mámy. Když jsme byli mladší, procházelo mu u ní *všechno*. Nikdy by to nepřiznala, ale on je její oblíbenec.

Já nikoho nesoudím za to, že si lepší nahaté ženy na zeď. Když už musíš být mimo domov, tak můžeš aspoň mít něco hezkého na poukání. :)

To mě mrzí, že jsi měl špatný den. Jak už jsem říkala, pokud si chceš na cokoli postěžovat, něco ze sebe dostat, jsem tady. Stačí říct, že na to nechceš odpověď, a já ani nepípnu. Víím, že občas člověk prostě potřebuje jen mluvit, a nechce na to slyšet něčí názor.

Jsem ráda, že má pokazená snídaně potěšila aspoň jednoho z nás. :P Tohle není tak zábavné, ale včera jsem si chtěla opepřit večeri a pe-přence upadlo víčko. Najednou jsem na talíři měla snad tři vrchovaté lžice pepře. Moje mladší sestra má ráda takové kanadské žertíky, takže mi je jasné, že to byla ona. Schválně jsem jí ale nezavolala, abych jí vynadala. Nechci, aby věděla, že mě nachytala. Naplánuju svoji pomstu tak, aby o ní do poslední chvíle netušila.

Doufám, že jsi v pořádku.

Ruby

* * *

Od: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Datum: 13. října 2008 13:22

Komu: RubyMars@mail.com

Předmět: RE: Provizorní úpravy

Ruby,

sraček? Snažíš se mi něco naznačit? Byl tam s tebou ještě někdo jiný než tvoje kamarádka? Ještě bych se zeptal, jestli jsi zmokla, ale to je moc očividné. Šlápla jsi do hovna? Teda lidského exkrementu, pokud chceme být konkrétní.

Sprchy tu máme. Voda není nic moc, máme doporučení neotvírat

ve sprše oči ani pusu, ale to se dá zvládnout. Jednou, na jiné misi, kde jsme taky neměli sprchy, nám zaplatili cisternu a hadici. Takové věci tě naučí, aby sis vážila teplé vody.

Takže tyhle závody jsou jen kvalifikační? A už víš, kde se bude konat finále?

Co čteme... no, hodně fantasy, thrillery, záhady, dramata ze soudního prostředí... občas i romantárny. Akční věci ne, nejvíc akce, co jsme schopní snést, je *Halo*. Jinak chceme na věci, co se denně dějí kolem nás, spíš nemyslet. Taky si knihy navzájem půjčujeme. Ty čteš hodně? Nevím, jestli už jsi mi to říkala, nebo ne.

S tátou vycházím v pohodě. Nemá moc radost, že jsem v armádě, ale aspoň jednou týdně si zavoláme nebo napíšeme. Nemůžu si stěžovat. Sestra i bratr mi občas píšou, ale ne moc... tak jednou měsíčně, zhruba.

Ten obrázek krasobruslařského úboru, cos ušila svojí sestře, vypadá jako něco, co by se mělo vystavovat. Tos vážně vyrobila ty?

Povím ti, co mě tak rozhodilo. Asi jsi to už viděla ve zprávách – zabili tu dva vojáky, když byli na hlídce. S jedním z nich jsem se už pár let znal, byli jsme spolu na základně v Německu. Pokaždé když tu dojde k takovému incidentu, vypnou nám internet, aby mohli nejdřív identifikovat těla a kontaktovat rodiny. Tentokrát nám ho vypnuli na dva dny. Sestra jednoho z těch kluků mi napsala, když se o tom dozvěděla, protože jí řekl, že jsme spolu v jednotce, a dal jí můj e-mail, „kdyby něco“. „Kdyby něco“ jsou dvě nejhorší slova na světě, ať mi nikdo netvrdí opak. Nemůžeš nečekat, že to „něco“ bude to nejhorší... to by byla blbost... nevím... Nejhorší na tom je, že mu mám tak trochu za zlé, že to udělal. Jak něčí sestře říct... někomu, kdo nechce uvěřit, že její bráška je po smrti... že je to pravda? Nebudu lhát, když jsem jí odepisoval, dostal jsem regulérně křeče do břicha.

Kanadské žertíky frčí i tady, ale většina jich skončí blbě, protože jsou tu všichni neustále ve stresu a s nervy napjatými k prasknutí. Před pár dny jednomu z kluků přišel balíček, nabídl se, že se podělí

s ostatními, a málem došlo ke rvačce. Protože smíchal M&M's a Skittels v jedné misce. Zvlášť je obojí super, ale dohromady? To už moc ne.

Těším se na brzkou odpověď.

-A

* * *

Od: RubyMars@mail.com

Datum: 15. října 2008 01:05

Komu: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Předmět: Hovínková voda?

Aarone,

... jak jsi věděl, že jsem šlápla do hovínka? Tobě se to stalo taky?

Skoro se bojím zeptat a omlouvám se, že zas vytahuju to slovo na „s“, ale vy tam ve vodě máte sračky? Proto nechťejí, aby se vám dostala do očí a do pusy? A jak si čistíte zuby? Používáte balenou vodu?

Pokud moje sestra postoupí (a já myslím, že postoupí), tak finále se bude konat ve Francii, v prosinci. Máma a její manžel prý do Ruska pojedou s ní. Zažádali si o vízum, ale dostali ho až teď, takže shánějí letenky. Jasmine je nejmladší, takže ji všichni rozmazlují.

Půjčování knih dává smysl. Ráda slyším, že nejste všichni hamouni. Mohli byste tu výměnu knížek zpoplatnit. Neříkám, že potřebuješ peníze, ale mohl by sis tím přivydělat. Slyšela jsem o lidech, co takhle zavedli směnný obchod ve vězení. To, že čtete fantasy a romantiku, mi vůbec nezní šíleně. Všichni potřebují šťastný konec. A teď mi řekni pravdu. Nebudu tě soudit. Kolik románeků o lásce jsi četl ty?

Já čtu hodně, a všechno. :)

Ty mi lichotíš. Jo, ten úbor jsem šila já. Zabralo mi to skoro sto hodin.

Máš srdce a máš svědomí, a přijít o někoho, koho znáš, je těžké.

Myslím, že by to nikdy nemělo být snadné. Moc mě to mrzí, je mi líto tvého kamaráda i těch ostatních vojáků. Nevím, co jiného říct, i tohle zní trapně, ale doufám, že chápeš, jak to myslím.

Míchat M&M's a Skittels? To je kruté. Já bych nikdy nic takového neudělala. Kecám. Jednou jsme se ségrou přemontovaly bráchovi (tomu, co nebyl u mariňáků) airbag. Bylo to nejlíp utracených 100 dolarů mého života.

Doufám, že se ti daří dobře.

-Ruby

* * *

Od: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Datum: 19. října 2008 13:44

Komu: RubyMars@mail.com

Předmět: RE: Hovínková voda

Ruby,

spadly nám servery a trvalo pár dní, než to nahodili. Takže se omlouvám, že jsem nenapsal dřív.

Tohle jsem nikdy nikomu neřekl, ví to jen kamarádi, co u toho byli, ale – jo, jednou jsem šlápl do čerstvého, ještě teplého hovna. Jsem rád, že taky patříš do klubu.

V té vodě je spousta věcí, nejen ty na „s“. Pusu si máme vyplachovat balenou vodou. Ta tu prochází čističkou tak rychle, že není pořádně přefiltrována – protože jde dost rychle na odbyt a nestíhají ji dodávat – ale už je to lepší než před pár lety. Jednu dobu byla ta voda tak mineralizovaná, že z toho pár kluků mělo ledvinové kameny. Když k tomu přidáš věčnou zácpu z potravinových dávek, co nám tu přidělují, tak je to pro trávicí trakt hotové peklo.

Proč mám pocit, že si nenecháš ujít jedinou obchodní příležitost? Představa, že bych tu rozjel směnný obchod... to mě rozesmálo.

Hele, tohle zůstane jen mezi námi, jo? Četl jsem čtyři romantárny. Dvě byly dost o ničem, ale ty další dvě celkem ušly. Celkem chápu, proč se u nás prodávají na každé pumpě. Občas je fajn číst příběhy, ve kterých nejde o život.

Co čteš nejradši?

Sto hodin na výrobu jednoho úboru? Není to moc?

Co vám bratr provedl, že si vysloužil trik s airbagem?

Omlouvám se za krátký mail, všichni si tu chtějí zkontrolovat poštu.

Doufám, že se máš dobře.

-Aaron

* * *

Od: **RubyMars@mail.com**

Datum: 22. října 2008 03:05

Komu: **Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil**

Předmět: Hovínkový klub

Aarone,

vůbec se neomlouvěj. Já jsem hlavně ráda, že jsi v pořádku.

Děkuju za pozvání do tohoto exkluzivního klubu, dost lituju, že jsem se musela stát členem. :) Kdy a proč jsi do toho šlápl? Toho = hovínka.

Ledvinové kameny z vody. Páni. Vy jí asi taky dost vypijete, co, abyste nebyli dehydrovaní? Znáám jednu holku, co měla ledvinové kameny, a říkala, že jejich vylučování bolí víc než porod, a to nemá mezi nohama to... to co vy... víš, jak to myslím.

Já? Obchodní příležitosti? Dostal jsi mě. Když se naši rozvedli, neměli jsme moc peněz (pamatuješ, jak jsem si musela vyrábět vlastní kostýmy na Halloween?). Prodávala jsem domácí limonádu a každý víkend chodila hlídat děti. Když mi bylo dost let na to, abych mohla pracovat, zase jsem neměla auto, takže jsem si nemohla najít normální

práci, protože bydlíme moc daleko na to, abych mohla někam dojít pěšky (a máma si myslí, že kdybych jezdila autobusem, objeví se moje fotka na kartonu mléka – a to si uvědom, že fotky pohřešovaných dětí se na kartony mléka dávaly naposled někdy v 80. letech). Ale o víkendech jsem si přivydělávala správkami oblečení pro tetu a šitím krasobruslařských úborů pro ségru a další holky z její tréninkové skupiny, a to stačilo, abych nemusela brigádníčit po vyučování.

Jestli chceš, ráda si poslechnu, jaké dvě romantické knihy se ti líbily. Jsem zvědavá, a tím myslím, že bych ráda zjistila, co to je za knihy, abych si je taky mohla přečíst.

Nikoho nesoudíme, že jo? *Stmívání* jsem četla víckrát, než bych spočítala, potom *Alchymistu*, *Pýchu a předsudek* a *Letopisy Narnie*, ty čtu taky pořád dokola.

Ten úbor jsem šila z látky, se kterou se fakt špatně pracuje, ale úplně největší crcání bylo se zdobením (korálky a malými křišťály). Kdyby to po mně chtěl kdokoli jiný, napálím mu takovou cenu, že by musel prodat ledvinu, nebo bych to rovnou odmítla, ale sestře jsem nemohla říct ne. Nechtěla jsem, aby před stovkami lidí krasobruslila v kusu hadru.

Brácha den před Díkůvzdáním vyměnil cukr a sůl. Všechny dezerty byly nepoživatelné a krocan – ne. Ne. Takže si ten airbag zasloužil. Museli jsme jet koupit jídlo do KFC. Jestli chceš vidět, jak to s tím airbagem vypadalo, můžu ti poslat video, mám ho na mobilu. Je to jedna z mých nejoblíbenějších věcí na světě.

Moje vtipná (blbá) historka na tento týden: včera jsem narazila do prosklených dveří. Doteď mám na čele červený flek. Doufám, že máš radost.

Dávej na sebe pozor.

Ruby

* * *

Od: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Datum: 26. října 2008 13:41

Komu: RubyMars@mail.com

Předmět: RE: Hovínkový klub

Ruby,

a musela jsi taky na Mardi Gras čůrat někde v tmavém koutě? Do hovna jsem šlápl jednou na hudebním festivalu. Musel jsem pak ty boty vyhodit, byl jsem naštvaný několik dní.

V poušti je to s dodržováním pitného režimu obtížné. Piju litry vody a pořád chodím na záchod. Člověk se taky v jednom kuse potí, hodiny a hodiny, ale jsou dny, kdy si myslíš, že piješ vody dost, ale čůrat jdeš jen dvakrát. A pak je na čase si dělat starosti.

Nepamatuju si názvy těch knížek. Nekecám, fakt si je nepamatuju. Ale bylo to něco známého, myslím, že je najdeš v jakémkoli knihkupectví. Nebo na pumpě.

Jediné, co jsem četl z toho, cos zmiňovala, jsou *Letopisy Narnie*, ten zbytek ne. Nejsem moc odvázaný z třípytivých upírů. :] Jediná kniha, kterou jsem v životě přečetl víckrát, je *Enderova bra*. Tu jsi četla?

Ta věc s tím, jak se tvoje mamka bojí, že tě unesou, mě rozesmála. Bojí se o tebe určitě proto, že tě má ráda. Za ty peníze z prodeje limonády sis koupila šicí stroj? Moje sestra mívala takovou tu věc, kterou se na oblečení daly přidělavat korálky. Nemělas ji taky? Zrovna mi došlo, že jsi psala, že se sourozenci máš blízký vztah, ale o rodičích ses moc nezmiňovala. Bydlí blízko? Našli si nové partnery?

Tos na ten úbor našivala každý korálek zvlášť? Je jich aspoň tisíc.

Tak jo, to s tvým bratrem chápu. Děkuvzdání se takhle kazit nesmí. Poučil se z toho? Moje rodina nikdy kanadské žertíky neprovozovala. Kdybych něco takového udělal, zbláznili by se – a ne v dobrém.

Pošli mi fotku svého čela.

-A

* * *

Od: **Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil**

Datum: 30. října 2008 12:17

Komu: **RubyMars@mail.com**

Předmět: Děkuju

Ruby,

dneska mi přišel tvůj balíček. Děkuju za tu sadu na pizzu. Lyofilizovaný sýr? Přečetl jsem si tvoje instrukce bod po bodu hned dvakrát. Jak jsi přišla na to, že to bude fungovat a sýr se fakt rozpustí? Pár lidí už mi nabízelo, že ode mě odkoupí... i ty filmy, obrázky a další pochoutky. Ty octové chipsy zmizí tak do dvou dnů. Strašně moc děkuju.

Doufám, že je u tebe všechno v pohodě.

-Aaron

Kapitola šestá

LISTOPAD

Od: RubyMars@mail.com

Datum: 1. listopadu 2008 02:01

Komu: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Předmět: Překvapení!

Aarone,

jsem ráda, že ti balíček dorazil! Nebyla jsem si jistá, jak dlouho bude cestovat. Balíčky jsem posílala jen bratrovi (který nikdy ani nedal vědět, že je dostal, natož aby poděkoval) a ještě jednomu člověku (ne tomu týpkovi, co mi posílal fotky éra). Odtáhla jsem bráchu do supermarketu a přinutila ho, aby mi pomohl s výběrem věcí. Pak jsem nažhavila mozkové závity, abych vymyslela, jak ti poslat sýr tak, aby vydržel (moc možností není). Hodně jsem s tím experimentovala. Zničila jsem asi půl kila toho mrazem sušeného sýru, než jsem vychytala poměr vody a sýra potřebný k tomu, aby byl sýr zase pěkně vláčný a pak se roztekl. Není to nejlepší pizza na světě, pokud ti nebude chutnat, já se neurazím. :)

Včera jsem ti koupila a poslala pár knih. Jsou to jenom knihy, nic dalšího v tom balíčku není, tak se moc neteš. Doufám, že netrváš na překvapení. Já je ráda nemám.

Já a čůrat v temném koutě? Dostal jsi mě. Směju se, až mi vhrkly slzy do očí. Musela jsem donutit kámošku, aby stála na hlídce, zatímco jsem konala potřebu. Budu jí muset napsat a připomenout jí to, aby se

taky zasmála. To ti někdo vyprávěl, že si musel odskočit někam za roh? Tam fakt není kde čurat!

Starat se o to, kolikrát denně jdeš na záchod, je něco, o čem jsem nikdy nepřemýšlela. Dávají vám pořád nové lahve s vodou, nebo je plníte znovu?

Takže ty si „nepamatuješ“ názvy. Fajn. Jasně. Přísahám na mou duši na psí uši, že tě vážně nebudu soudit za to, co čteš. Mrk, mrk.

Stmívání jsem četla hned, jak vyšlo. Bylo mi devatenáct. Tady nikoho neodsuzujeme, pamatuješ? :) Jestli jsem četla *Enderovu bru*? Je měsíc na nebi? Dělán si legraci. Jasně že jsem ji četla, a moc se mi líbila.

Já vím, že mě má moje mamka ráda. Takhle přehnaně ochranně se nechováš, pokud někoho opravdu nemiluješ, a nikdo není víc ochranně než moje máma. Kdyby mi mohla dát všechno, po čem jsem kdy toužila, udělá to. Když se naši rozvedli, zůstali jsme všichni sourozenci s ní. Táta se odstěhoval zpátky do San Francisca, kde má většinu rodiny. Jen jedna jeho sestra bydlí tady v Houstonu. Hlavní důvod, proč se sem (do Texasu) naši přestěhovali, byla rodina mojí mamky. Táta to tu nesnášel. Říkal, že ta vlhkost mu strašně připomínala vyrůstání na Filipínách.

S tátou se vídám tak jednou ročně, minimálně. Jezdí sem na návštěvu, a já se snažím ho občas navštívit v Kalifornii. Před pár lety se znovu oženil, vzal si takovou fajn ženskou se třemi dětmi, a ty jsou taky super. Naproti tomu moje máma... ta se od té doby vdávala třikrát. Manžel číslo čtyři je jen o pět let starší než já.

Na tom úboru pro ségru je tisíc dvě stě čtyři korálků a flitřů. Máš dobrý odhad.

Ne, brácha se z toho nepoučil. Ten samý rok na Vánoce donesl plech brownies. Marihuanových brownies. Všichni kromě nejmladší ségry jsme se sjeli jako gumy. Byly to asi nejlepší Vánoce, co jsem zažila od doby, kdy jsem byla malá. Byla to fakt legrace, i když se pak máma hodně naštvála.

Proč nemají vaši rádi kanadské žertíky? To jsou tak vážní? Ne, že by na tom bylo něco špatného, jen mě to zajímá.

Fotku ani video toho, jak jsem nakráčela přímo do těch dveří, nemám. Ale fakt se to stalo. Ben (manžel číslo 4) u toho byl a skácel se smíchy na zem. Máma zrovna vycházela z kuchyně. Naštěstí to viděli jen oni dva, jinak by mi to někdo nepředhazoval jen do smrti, ale i v posmrtném životě. Máma o tom hned napsala všem známým. Taková je moje rodina.

Zrovna jsem dorazila domů z koncertu. Zapomněla jsem si doma špunty do uší, takže mám pocit, že už nikdy pořádně neuslyším. Asi rovnou padnu do postele. Doufám, že jsi v pořádku.

-Ruby

* * *

Od: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Datum: 3. listopadu 2008 15:27

Komu: RubyMars@mail.com

Předmět: Podivnosti

Ruby,

opravdu si moc vážím toho, žes mi poslala balíček. Zrovna jsem si znova přečetl tu zprávu, co jsem ti poslal, a zdaleka nezněla tak vděčně, jak jsem zamýšlel. Fakt netuším, jak tě vůbec napadlo zkusit rehydratovat mrazem sušený sýr, ale byl to geniální nápad. Jednu pizzu už jsem si udělal a snědl a nemám žádné připomínky. Bylo to jako kousek domova, který jsem po tomhle příšerném týdnu fakt potřeboval. Strčil jsem to všechno do mikrovlnky, přesně, jak jsi psala v instrukcích... a teď váhám, jestli si pošetrít to, co mi ještě zbylo, nebo to zítra už dojít.

Snažím se tu nešetřit moc věcí na později, pro případ, že by žádné později už nebylo, víš, jak to myslím? Už se těším na ty knihy, cos mi poslala. Díky moc. Vážně.

Ruby, to o tom čůrání jsem napsal jen ze srandy...

Jednou jsem byl na hlídce, kde jsme měli jen jednu polní lahev na den. Jinak máme vody, co hrdlo ráčí. Neberu to jako samozřejmost. Chtějí po nás, abychom lahve sešlapali, když je vracíme, aby je ta společnost, co je plní, nepoužívala znovu.

Přísahám, že si ty názvy fakt nepamatuju. Kdybych viděl obálky, tak je poznám. Jestli je někde zahlédnu, dám ti vědět.

Enderova hra je jedna z těch knih, které by podle mě fakt měli zfilmovat... ale vsadím se, že film by stejně nebyl tak dobrý jako kniha.

To je fajn, že jsi s tátou pořád v kontaktu, ale dost mě zarazilo, že tvoje mamka má manžela, který je jen o pár let starší než ty. Není to divný? Vadí ti to?

Takže váš brácha vás všechny zdrogoval?

Moji rodiče jsou baptisté a jsou dost přísní, a jejich rodiče... moji prarodiče... byli dost... upjatí. Nepamatuju si, že by se kdokoli z nich někdy usmál nebo zasmál. Táta je dobrý chlap. O mámě bych úplně neřekl, že je dobrý člověk, ale když jsem byl malý, byla v pohodě. Nepřišlo mi to... divné... dokud jsem na druhém stupni základy nezačal trávit čas u nejlepšího kamaráda. Všiml jsem si, že to má doma úplně jiné. Teď už je mi to jedno. Táta je šťastný, a máma... nevím, jestli kdy bude šťastná, ale může si za to sama.

Na jakém koncertě jsi byla? Užila sis ho? Co ještě děláš, když zrovna nepracuješ? Víím, že jsi říkala, že ráda na konzoli střílíš kachny, ale co dál?

Představ si, napsala mi moje bývalá. Poslala mi mail, aby mě informovala, že se uchází o nové místo a že si mě přidala jako referenci do životopisu. To je mazec, co? Nevím, jak ji napadlo, že to je dobrý nápad. To čeká, že zvednu svůj imaginární mobil nebo někomu odpovím na e-mail, že ji mají přijmout? Žádala bys ty někdy svého bývalého o doporučení, nebo je to přesně taková pitomost, jak si myslím? Úplně mi z toho jde hlava kolem, ale to je možná tím, jak jsem unavený. Co na to říkáš ty?

Nemusíš na tu otázku ^^ odpovídat, jestli nechceš. Občas mám pocit, že ženy nechápu a ani jim nikdy neporozumím. Bez urážky... tím nemyslím tebe.

-A

* * *

Od: RubyMars@mail.com

Datum: 4. listopadu 2008 01:05

Komu: Aaron.Tanner.Hall.mil@mail.mil

Předmět: Ne

Aarone,

ta zpráva byla úplně v pohodě, a dost se mi ulevilo, že moje experimentování se sýrem nepřišlo vniveč. :) Donutila jsem mámina manžela, aby to ochutnal a řekl mi, co si myslí. Ne, že by jeho názor byl nějak směrodatný, protože on je schopný oškrábat ze sýru plíseň a pak ho sníst.

Kdybys byl kdokoli jiný a naše rozhovory by byly jiné, tak bych se styděla, ale takhle? Tohle už jsme překonali. Čůrala jsem na veřejnosti. No a co.

Když už mluvíme o čůrání... močíte do lahví? Brácha říkal, že když byl v Afghánistánu a byla hodně zima, tak ani kvůli záchodu nevyšel z postele. Prostě se otočil a pustil to do lahve. Ne, že by se to naučil až v armádě, to vůbec. Mí bráchové tohle umění vypilovali k dokonalosti na rodinných výletech, když máma odmítala udělat pauzu na čůrání, pokud nepotřebovala sama.

Souhlas, taky by se mi líbilo, kdyby podle *Enderovy hry* natočili film, ale pochybuju, že by byl stejně dobrý jako kniha. (Ale ty kostýmy!)

Haha! Každý další mámin manžel byl mladší a hezčí než ten předchozí. Jen abys měl perspektivu, mě mamka měla v osmadvaceti. Její druhý manžel byl o tři roky mladší než ona. (Táta je o deset let starší

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Drahý Aarone***.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.